

กสม. ๒

รายงานผลการตรวจสอบ
การละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๑๑๖/๒๕๖๕

เรื่อง การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมด้วยเหตุแห่งความพิการ กรณีกล่าวอ้างว่ากรรมการขนส่งทางบก
ไม่อนุญาตให้ผู้พิการทางการเคลื่อนไหวทำใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง กรรมการขนส่งทางบก

๑.ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๓๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นผู้พิการทางการเคลื่อนไหวที่สามารถขับรถยนต์เกียร์อัตโนมัติได้อย่างคนปกติทั่วไป ได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลจากสำนักงานขนส่งจังหวัดนนทบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ และอาศัยใบอนุญาตดังกล่าวในการประกอบอาชีพเสริมขับรถยนต์รับจ้างผ่านแอปพลิเคชัน (Grab Driver) มาเป็นเวลาประมาณ ๒ ปีแล้ว ต่อมา ผู้ถูกร้องได้กำหนดเงื่อนไขให้ผู้ขับรถยนต์รับจ้างผ่านแอปพลิเคชันจะต้องมีใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ เมื่อประมาณเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๔ ผู้ร้องไปติดต่อขอทำใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะที่สำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครหลายแห่ง และสำนักงานขนส่งจังหวัดนนทบุรี แต่กลับถูกเจ้าหน้าที่ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ผู้ร้องเป็นผู้พิการ และระบบสารสนเทศของผู้ถูกร้องไม่อนุญาตให้ทำได้ จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาจากข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเป็นกรณีเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมด้วยเหตุแห่งความพิการ ซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖

/๓. การตรวจสอบ...

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบโดยพิจารณาจากการชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๓.๑ แบบบันทึกคำร้องเรียนของผู้ร้อง ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๓.๒ บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้ร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕

๓.๓ หนังสือผู้ถูกร้อง ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๘.๒/๘๒๔๐ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๕ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๓.๔ เอกสารสรุปขั้นตอนสำหรับพาร์ทเนอร์แกร็บคาร์ ตามกฎหมายเรียกรถผ่านแอปพลิเคชันใหม่ - GrabDriverTH

๔. รัฐธรรมนูญ พันธกรณีระหว่างประเทศ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๔.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

๔.๒ พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

๔.๓ ระเบียบกรมการขนส่งทางบกกว่าด้วยการดำเนินการทางทะเบียนและภาษีสำหรับรถยนต์รับจ้างผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๔

๔.๔ ระเบียบกรมการขนส่งทางบกกว่าด้วยการดำเนินการทางทะเบียนและภาษีสำหรับรถยนต์รับจ้างผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

๔.๕ กฎกระทรวงการขอและการออกใบอนุญาตขับรถ และการต่ออายุใบอนุญาตขับรถ พ.ศ. ๒๕๖๓

๔.๖ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities: CRPD)

๕. ข้อเท็จจริงที่รับฟังได้

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาคำร้อง ข้อเท็จจริงจากผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

๕.๑ ข้อเท็จจริงของผู้ร้อง

๕.๑.๑ ผู้ร้องเป็นผู้พิการทางการเคลื่อนไหวที่สามารถขับรถยนต์เกียร์อัตโนมัติได้อย่างคนปกติทั่วไปโดยได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลจากสำนักงานขนส่งจังหวัดนนทบุรีมาตั้งแต่

/วันที่ ๑๕...

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ และได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้ตลอดมา โดยผู้ร้องอาศัยใบอนุญาตดังกล่าวในการประกอบอาชีพเสริมขับรถรับจ้างผ่านแอปพลิเคชัน (Grab Driver) มาเป็นเวลาประมาณ ๒ ปีแล้ว

๕.๑.๒ ต่อมาผู้ถูกร้องได้กำหนดเงื่อนไขให้ผู้ขับรถรับจ้างผ่านแอปพลิเคชันจะต้องมีใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ เมื่อประมาณเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๔ ผู้ร้องจึงไปติดต่อขอทำใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะที่สำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๔ สำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ และสำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๕ ตามลำดับ แต่ถูกเจ้าหน้าที่ปฏิเสธทุกแห่ง โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๕ แจ้งให้ผู้ร้องทราบว่า เนื่องจากระบบสารสนเทศของผู้ถูกร้องระบุสัญลักษณ์รูป “*” ไว้ที่ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลของผู้ร้อง ซึ่งหมายความว่าผู้ร้องเป็นผู้พิการจึงทำให้ผู้ร้องไม่สามารถทำใบขับขี่รถยนต์สาธารณะได้และต้องให้สำนักงานขนส่งจังหวัดนนทบุรีปลดล็อกสัญลักษณ์ “*” ออกก่อนจึงจะทำได้

๕.๑.๓ จากนั้น ผู้ร้องได้ไปติดต่อที่สำนักงานขนส่งจังหวัดนนทบุรีแต่เจ้าหน้าที่ก็ไม่ดำเนินการให้ ผู้ร้องพยายามโต้แย้งว่าถึงแม้ตนเองจะเป็นผู้พิการทางการเคลื่อนไหวแต่ก็ยังสามารถขับรถยนต์ได้ มิได้เป็นผู้มีร่างกายพิการจนเป็นที่เห็นได้ว่าไม่สามารถขับรถได้แต่อย่างใด จึงถือว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่เจ้าหน้าที่ก็ไม่รับฟัง

๕.๒ ข้อเท็จจริงของผู้ถูกร้อง

๕.๒.๑ ผู้ถูกร้องได้ชี้แจงว่า หลักการและเหตุผลของการทำใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะนั้น มีหลักการพื้นฐานเดียวกันกับการทำใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล กล่าวคือ ต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการขับรถ มีความรู้ในข้อบังคับการเดินรถตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ไม่เป็นผู้มีร่างกายพิการจนเป็นที่เห็นได้ว่าไม่สามารถขับรถได้ และไม่มีโรคประจำตัวที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเห็นว่าอาจเป็นอันตรายขณะขับรถ เหตุผลคือเพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถเป็นผู้ที่มีสภาพร่างกายที่สามารถขับรถได้ และมีความรู้ความสามารถในการขับรถ สามารถขับรถได้อย่างปลอดภัยสำหรับผู้ขับรถและผู้โดยสารใช้ถนนร่วมกัน

๕.๒.๒ สำหรับส่วนที่แตกต่างกันระหว่างการขอรับใบอนุญาตส่วนบุคคลและใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะคือ ใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะจะมีการตรวจสอบกลิ่นกรองคุณสมบัติผู้ที่ประกอบอาชีพขับรถยนต์สาธารณะที่เข้มงวดกว่าใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ นอกจากจะมีความรู้ความสามารถในการขับรถแล้ว ยังเป็นบุคคลที่เหมาะสมจะประกอบอาชีพขับรถยนต์สาธารณะ ไม่เป็นอันตรายต่อสังคม จึงมีการกำหนดอายุสำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะไว้ที่ ๒๒ ปีบริบูรณ์ ซึ่งใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลกำหนดไว้เพียง ๑๘ ปีบริบูรณ์เท่านั้น นอกจากนี้ ยังต้องผ่านการตรวจสอบประวัติอาชญากรรม ต้องไม่

เป็นผู้กระทำความผิดอาญาที่เป็นภัยต่อสังคม ต้องไม่เป็นโรคติดต่อที่น่ารังเกียจ ต้องรู้จักถนนหนทางในจังหวัดที่ตนเองประกอบอาชีพเป็นอย่างดี

๕.๒.๓ สำหรับการพิจารณาลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยเฉพาะในกรณีไม่เป็นผู้มีร่างกายพิการจนเป็นที่เห็นได้ว่าไม่สามารถขับรถได้นั้น นายทะเบียนจะพิจารณาความพิการทางกายภาพที่มองเห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมีสภาพความพิการอย่างไร เช่น ตาบอด แขนขาด ขาขาด เป็นต้น ประกอบกับการพิจารณาจากใบรับรองแพทย์ ส่วนความสามารถในการขับรถนั้น นายทะเบียนจะให้ผู้พิการทดสอบการขับรถหากผ่านการทดสอบก็ถือว่าผู้พิการนั้นมีความสามารถในการขับรถสามารถออกใบอนุญาตขับรถยนต์ให้ได้

๕.๒.๔ ในส่วนกรณีของผู้ร้องนั้น นายทะเบียนควรใช้อำนาจตามกฎหมายกระทรวงการขอและการออกใบอนุญาตขับรถ และการต่ออายุใบอนุญาตขับรถ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๘ (๒) ในการพิจารณาสภาพร่างกายและจิตใจ ประวัติการขับรถ และความเหมาะสมในการขับรถของผู้ขอรับใบอนุญาตนั้น โดยนายทะเบียนอาจขอข้อเท็จจริง เอกสารหลักฐาน หรือข้อมูลเพิ่มเติม จากผู้ขอรับใบอนุญาตหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอาจสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเข้ารับการทดสอบการขับรถอีกครั้ง หรือมีหนังสือขอให้แพทย์ยืนยันว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้มีความเหมาะสมที่จะขับรถได้โดยปลอดภัย ก่อนจะพิจารณาว่าควรออกใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะให้กับผู้ร้องหรือไม่ ผู้ถูกร้องพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การออกใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะกรณีของผู้ร้องเป็นไปด้วยความรอบคอบ มีความชัดเจน และสามารถใช้เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตที่มีลักษณะเดียวกับผู้ร้อง ผู้ถูกร้องจึงได้สั่งการให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงการขอและการออกใบอนุญาตขับรถ และการต่ออายุใบอนุญาตขับรถ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๘ (๒)

๖. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่า

๖.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม^๑ ได้กำหนดว่า การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่อง

/ความพิการ...

---

^๑ มาตรา ๒๗ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

ฯลฯ

ฯลฯ

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือเหตุอื่นใด จะกระทำได้

ความพิการจะกระทำไม่ได้ และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ ซึ่งเป็นหนังสือสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคีและมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม ข้อ ๕ กำหนดรับรองความเท่าเทียมกันและห้ามเลือกปฏิบัติทั้งปวงเพราะเหตุแห่งความพิการ^๒ การรับรองความเสมอภาคของบุคคลอันเป็นส่วนหนึ่งของสิทธิมนุษยชนไว้เช่นนี้ ย่อมก่อให้เกิดหน้าที่แก่หน่วยงานของรัฐที่จะต้องบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้เกิดการคุ้มครองแก่บุคคลทุกคนอย่างเท่าเทียม

๖.๒ เมื่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า หลักการและเหตุผลของการทำใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะตามที่ถูกร้องชี้แจงนั้น มีพื้นฐานเดียวกันกับการทำใบอนุญาตขับรถส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๖^๓ ซึ่งนายทะเบียนจะพิจารณาความพิการทางกายภาพที่มองเห็นของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นข้อมูลประกอบ เช่น ตาบอด แขนขาด ขาขาด เป็นต้น เมื่อนำมาเทียบเคียงกับกรณีของผู้ร้อง แม้จะเป็นผู้พิการทางการเคลื่อนไหว แต่ก็สามารถขับรถยนต์ได้ตามปกติดังเช่นบุคคลธรรมดาทั่วไป ซึ่งผู้ร้องเองก็เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลมาตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ และได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามขั้นตอนของกฎหมายตลอดมา ผู้ร้องจึงน่าจะเป็นผู้ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ของผู้ร้องปฏิเสธไม่ให้ผู้ร้องทำใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะโดยอ้างว่าผู้ร้องเป็นผู้พิการ จึงเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับหลักการคุ้มครองความเสมอภาคของบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการให้การรับรองไว้

๖.๓ สำหรับกรณีที่ถูกร้องได้สั่งการเป็นการภายในให้นายทะเบียนสำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๕ ประสานผู้ร้องเพื่อยืนยันคำขอรับใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ และสั่งการให้นายทะเบียนทุกแห่งพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงการขอและการออกใบอนุญาตขับรถ และการต่ออายุใบอนุญาตขับรถ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๘ (๒) แม้จะแสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกร้องให้ความสำคัญและมีได้เพิกเฉยต่อกรณีตามคำร้องเรียนดังกล่าว แต่จนถึงขณะพิจารณาและมีมติตามรายงานนี้ นายทะเบียน

/สำนักงาน...

^๒ ข้อ ๕ ความเท่าเทียมกันและการไม่เลือกปฏิบัติ

๑. รัฐภาคียอมรับว่าทุกคนมีความเท่าเทียมกันเบื้องต้นและภายใต้กฎหมายและมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ที่เท่าเทียมกันตามกฎหมายโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติใด ๆ

๒. ให้รัฐภาคีห้ามการเลือกปฏิบัติทั้งปวงเพราะเหตุแห่งความพิการและประกันให้คนพิการได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมและมีประสิทธิภาพจากการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุทั้งปวง

^๓ มาตรา ๔๖ ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๑) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

๑.ล

๑.ล

(๔) ไม่เป็นผู้มีร่างกายพิการจนเป็นที่เห็นได้ว่าไม่สามารถขับรถได้

๑.ล

๑.ล

สำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๕ ก็ยังไม่ได้เรียกผู้ร้องเข้าพบเพื่อดำเนินการตามข้อสั่งการของผู้ถูกร้องแต่อย่างใด ทำให้ปัญหาของผู้ร้องยังไม่ได้รับการแก้ไข

ในชั้นนี้จึงเห็นว่า การที่ผู้ถูกร้อง โดยสำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ พื้นที่ ๔ และพื้นที่ ๕ และสำนักงานขนส่งจังหวัดนนทบุรี ไม่ให้ผู้ร้องทำใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๖.๔ ทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประสานความร่วมมือไปยัง [REDACTED] หัวหน้ากลุ่มกฎหมายและระเบียบ ๑ กรมการขนส่งทางบก เพื่อแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้ร้อง โดยได้รับคำแนะนำว่า ให้ผู้ร้องนำหนังสือผู้ถูกร้อง ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๘.๒/๘๒๔๐ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๕ ที่ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไปติดต่อกับกรมการขนส่งทางบก เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการของนายทะเบียนได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งข้อมูลนี้ให้ผู้ร้องทราบและผู้ร้องรับว่าจะดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งด้วยแล้ว

๗. มาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ถูกร้อง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๓๖ ดังนี้

๗.๑ ให้ผู้ถูกร้องเร่งรัดการดำเนินการให้ผู้ร้องได้เข้ารับการทดสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ

๗.๒ ให้ผู้ถูกร้องกำชับให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงการขอและการออกใบอนุญาตขับรถ และการต่ออายุใบอนุญาตขับรถ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๘ (๒) อย่างเคร่งครัด เพื่อให้การออกใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะเป็นไปด้วยความรอบคอบ มีความชัดเจน และสามารถใช้เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตที่มีลักษณะเดียวกันกับผู้ร้อง

ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับรายงานนี้

๘. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๓๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ จึงมีมติว่า กรณีตามคำร้องมีการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนจากการที่ผู้ถูกร้อง โดยสำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ พื้นที่ ๔ และพื้นที่ ๕ และสำนักงานขนส่งจังหวัดนนทบุรี ไม่ให้ผู้ร้องทำใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ และให้เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามข้อ ๗ ของรายงานนี้ต่อผู้ถูกร้อง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๓๖ เพื่อดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์

นางปรีดา คงแป้น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี

นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์

นางสาวปิติกาญจน์ สิทธิเดช

นายวสันต์ ภัยหลีกลี้

นางสาวสุภัทรา นาคะผิว

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

